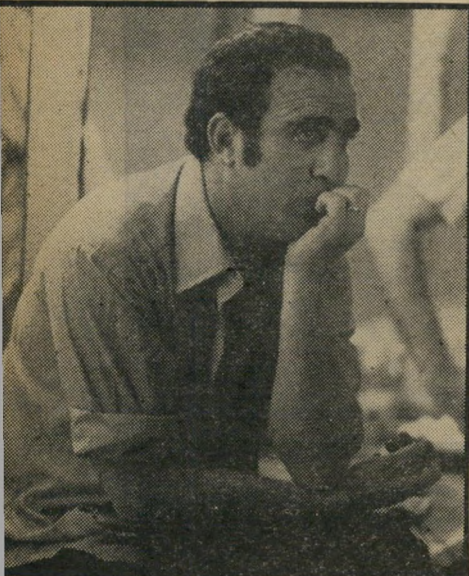
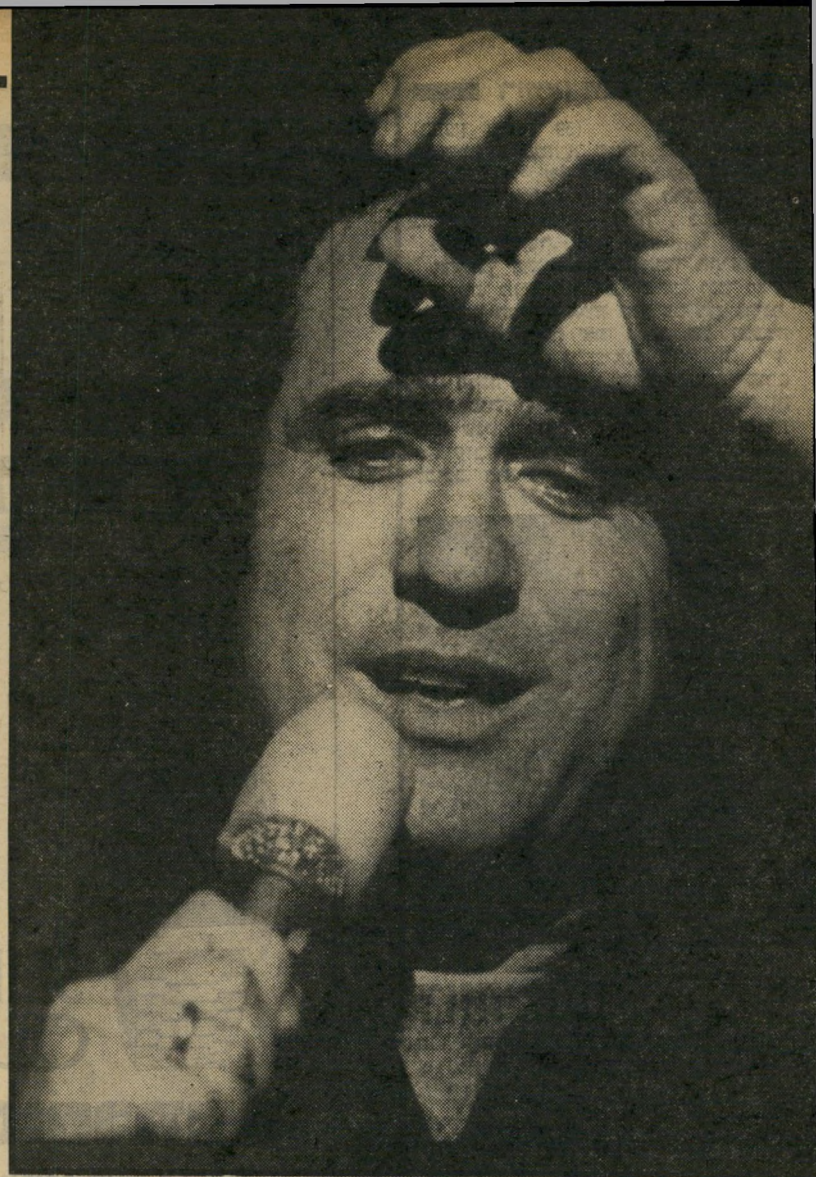




האורגן והפסנתרן יהורם גאון בחדר ההלבשה שלו בחברת הפסנתרן דני גוטפריד (באמצע) המלווה אותו ואמרנגו האישי דני פלק. הידידות בין יהורם גוטפריד נרקמה עוד בתקופת הצבא. מאוחר יותר הצטרף דני ליהורם להופעות בסידרת קונצרטים באוסטרליה ורק לאחרונה, ימים ספורים לפני נישואיו שהה איתו דני בוונצואלה, שם הופיע יהורם בפני הקהילה היהודית.



בלבד, מדבר כנשוי ותיק ורגיל, רי מסביר כי אפשר לזהות רווק על-פי קופי סת הישימורים החצי ריקה שבמקרר שלו. ואז הוא עובר לשירו של ג'ורג' מוסטאקי "כמו רווק": "פעם גרתי ליד הים / היה לי חדר של הגג / עם תקליטים ומשקאות / כמו רווק / ששהתחשק לי סתם לא לצאת / הייתי למיטה נדבק / ומנמנם לי כל היום / כמו רווק / כשהייתי מנקה תמיד טאטאתי ת'אבק / אל מתחת לריצפה / כמו רווק / ששהתחשק לי קצת לקום / הייתי לרחוב גורק / עושה עיניים כמו יד / כמו רווק."

"הלב שלי כמעט נסדק"



אחרי כמה בתים שבהם שר יהורם על חייו המשובעים כרווק, הוא מגיע אל הקטע הבא: "רוק ביום בהיר אחד / הלב שלי כמעט נסדק / יופיה היכה בכתי אחת / כמו ברוק / אז התחלנו קצת לצאת / היא אהבה אותי חזק / אבל אני סיגנן אדיש / כמו רווק / אני צחקתי כשהיא אמרה שכל החדר מבורדק / ושאתי אפסיק להיות כמו רווק / היא כיבסה והיא בישלה / והיא הורידה (המשך בעמוד 40)

גאון בפעולה יהורם הנחשב כזמר האהוב ביותר בישראל, מהפנט את קהלו שהוא מהנאמנים ביותר בארץ. הקהל אוהב אותו, מריע לו ממושכות, מאחל לו במהלך המופע מזל טוב לרגל נישואיו, בקריאות ביניים.

כזו של יהורם, בגיטארה בס מנגן ישעיהו ברק, דוד זיילובסקי מנגן בססופון-קלר-נית החליל, מיקי דוד בסרומבון, איתמר ארגוב בתצורה ובאקורדיון. הפתעה: פני נער ממשיקפים, בלורית עבותה, סר צוף מוכר, זהו תובל פטר, מי ושליחה את יהורם בלהקת ה"הנח"ל ומאחר יותר בלהקת התרנגולים. השנים סאילו ספחו על תובל, והוא נראה כיום בדיק כפי שניראה לפני עשרים שנה בלהקת ה"הנח"ל.

יהורם יורד מעל פודיום אלכסוני, לבוש סמכנסים שחורים, חוזה תאמת וחלצה לבנה. עוד לא פצה את פיו, וכבר רועם האולם ממחיאות הכפיים. הקהל שלו אוהב אותו, נאמן לו. זהו אותו קהל שראה אותו בתוכניתו הקודמת, ואותו קהל שיראה אותו בתוכניתו הבאה. קהל מגוון: אנשים צעירים ומבוגרים, ילדים, אשכנזים ובני עדות המזרח, כולם מעריצים נאמנים. שיתורם פוצח בלהתראות יוון, שיר חדש של סריו דסאג בתרגום עברי של השחקן שמעון בר, מושלך הס באולם. הקהל מקשיב למילותיו של השיר האמר: "להתראות ראית יוון / הסתיו סבר כאן / השמשנים הלבנות נבלו כולן / כל-כך מהר הלך הזמן / להתראות יוון."

אחרי-כך כשיהורם יעבור בקפיצה לשיר קצבי השם שמח שמח שכתבו דובי ולצר ותלמו אליגון, מידא הקהל כמים ומצי-טרף לפיומן החוזר למרות שמעולם לא שמע את השיר קודם-לכן.

יהורם פתוח, משוחרר, משוחח עם הקהל שלו, מבצע צעדי-ריקוד קלילים, מס-פר בדיחות. באותה הפעמים הוא מושיט את ידו לאמר: "בכל פעם שאני עושה כך עם הדי, נדמה לי שהטבעת נופלת לי." הקהל שיהג מהתלהבות. קריאות "מול טוב" ו"מברוק" מהדהדות בחלל. האווירה מישפחתית. יהורם מודה לקהל שלו ועובר לסידרת בדיחות. הוא מספר על נשיא ברית-המועצות ברזנייב, שיצא יום אחד אל מירפסת משרדו שבקארמלין והנה השמש מתרפסת בפניו ואמר לו: "בוקר טוב תבר ברזנייב." ברזנייב בקושי עונה לה, ונכנס חזרה אל משרדו. בצער רבים שוב יוצא ברזנייב אל המירפסת ושוב נמרחת לפניו השמש, ואמר לו: "בר-הנח"ל, צהריים טובים, חבר ברזנייב." בר-זנייב מהמם, צהריים טובים, ונכנס לי

חושבים יהורם גאון מתוח לפני כל הופעה. לפני תחילת ההצגה הוא נוהג לערוך חזרות קול.



תשואות מהרעייה אורנה גאון בת 17, רעייתו הטרייה של יהורם גאון מריעה ממושכות לבעלה בעת שהוא עומד ושר על הבמה. אורנה אינה נוהגת להתלוות אל יהורם בהופעות, אלא אם כן ההופעה מתקיימת בתל-אביב ומהווה אירוע מיוחד. בדרך כלל היא מחכה לו בדירתם שברמת-גן. בניגוד לאמנים אחרים הנו הגים לבלות אחרי ההצגה, ממחר יהורם הביתה לרעייתו. הוא לא סטה ממנהגו, גם לפני הנישואין נהג ללכת הביתה אחרי ההופעה.